

Beste mede Heerlenaren,

Mijn naam is Patrick Dereij. Samen met mijn zoon van 8 en mijn vrouw, woon ik aan de Voskuilenweg nummer 13.

Ik ben nog bij aan het komen van het nieuws dat mij per flyer op 17 april werd medegedeeld. Op dit A4-tje stond vermeld dat de dag- en nachtopvang van de Klompstraat, naar de Gasthuisstraat 35 verhuisd. Dat was de dag waarop de wethouder besloot ons mede te delen dat ons leven drastisch zal veranderen. Wij kunnen niet meer zoals dat nu gebeurt, vrij leven met elkaar. Wij worden gedwongen om ons leven anders in te richten. En dat 24 uur per dag, het hele jaar lang.

Mensen met zware verslavingsproblematiek, al dan niet in combinatie met (ernstige) psychische problematiek die door onze straat gaan lopen, al dan niet gebruik gaan maken van onze openbare ruimtes. Daar zitten wij niet op te wachten meneer de wethouder.

Wij hebben onlangs een overleg gehad met mevrouw Daemen (zij spreekt ook vanavond). Zij liet ons door het tonen van recente foto's zien, hoe de situatie in de Klompstraat tot op de dag van vandaag uit ziet. Ook deelde zij ervaringen. Zij sprak van hoog frequent voorkomend geweld, geluids-overlast, (auto) inbraken en dealen. En dat allemaal vanaf- en rond één adres, het adres van de DNO. Onze eigen bevindingen en vermoedens werden bevestigd.

Onze burgemeester heeft naar mevrouw Daemen uitgesproken dat hij "zijn ogen uit zijn kop schaamt", omdat het voor de bewoners van de Klompstraat nog steeds onmogelijk is fijn te kunnen wonen. En u meneer de wethouder? Doet u dat ook? De ogen uit de kop schamen omdat u het probleem niet oplost maar verplaatst?

Voor de bewoners van de Klompstraat is het probleem bijna opgelost, maar een andere straat -de onze- mag de problemen overnemen. Wij hebben geen zin om ook 15 jaar te moeten vechten en niet gehoord te worden. Ook heb ik begrepen dat uw beheersplannen slecht werken en dat gemaakte afspraken niet altijd nagekomen worden.

U heeft geen beproefd model voor de toekomst en van het verleden heeft u ook niet geleerd. Wij vroegen naar een concreet plan, maar u bleef in gebreke. De geschiedenis herhaalt zich, want uw huidig plan lijkt net zo ondoordacht, als het plan van 15 jaar geleden. Bent u wel te vertrouwen? U heeft immers ook zonder informatie te verstrekken Mijnszicht in de flat van de Putgraaf gevestigd..

U als onze wijkwethouder zadelt ons op met het jaren lange grootste probleem van de stad. Wij kunnen het niet oplossen voor u. Sterker nog, we willen het niet oplossen voor u. Waarom onze wijk? Wij stikken al van de zware zorg. De stad is groter dan alleen de Molenberg en het centrum. Iedereen verdient een goed leven en burgers zouden in een normale situatie niet met deze overlast te maken moeten krijgen. Wij mogen het vertrouwen hebben in de gemeente en de overheid dat zij ons daarin beschermen.

Hoe moet ik mijn zoon van 8 uitleggen dat hij -en de rest van zijn vriendjes- niet meer zonder toezicht op straat kunnen spelen. De kans is reëel dat hij gevaar loopt of emotioneel beschadigd wordt, omdat hij in contact komt met een bewoner van de DNO die schreeuwend door de straat loopt omdat hij last van zijn psychische klachten heeft. We hebben niet alleen een kinderrijke straat, we wonen zeer fijn in harmonie met jong en oud. Laat dat ook zo, blijf daar vanaf!!

Wij zijn allemaal werkende mensen, onze huizen zijn gekocht op deze plek omdat wij ons hier fijn en veilig voelen. U meneer de wethouder maakt dit op deze manier kapot! U laat ons in de steek!

Een gelopen race noemt u het terwijl de burgemeester aangeeft dat de raad er nog over moet beslissen. Wij vragen ons sowieso af of dit allemaal zomaar kan. Volgens ons is een woonvorm met bejaarde paters iets heel anders dan de zwaarste categorie zorgmijders.

Of wij de doelgroep kennen? Jaren lang met soortgelijke doelgroep gewerkt te hebben, heeft mij wel een beeld gegeven van waar ik mee te maken krijg. Vanuit mijn werkervaring weet ik maar al te goed wat op ons af gaat komen.

Geloof me beste mensen van de raad, *dit* wilt u niet als burens. Ik heb veel ellende gezien en meegemaakt, ook richting omwonenden van mijn toenmalige werkplek. Oplossingen hadden wij niet en dagelijkse melders van klachten werden al snel lastig gevonden. Ikzelf wil niet als lastig worden gezien, ik wil wel beschermen wat ik heb, dat is wat goede vaders doen.

Wij weten hoe het drugs verleden van deze stad is geweest. Onze kinderen hoeven niet hetzelfde mee te maken. Wij zijn met alle ellende rondom de drugsproblematiek opgegroeid, wij vonden het normaal omdat we niet beter wisten, maar normaal is dit zeker niet!

Ik hoop dat u straks lekker kunt slapen meneer de wethouder. Wij van de Voskuilenweg kunnen dat niet, want wij hebben een hoop aan ons hoofd dankzij u.

Dank u voor uw aandacht..